

Anders Gadegaards prædiken juleaften

Taler

Anders Gadegaard
Sognepræst og fhv. domprovst

Dato

24. december 2021

Sted

Vor Frue Kirke, Københavns
Domkirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ved Julevesper med Københavns Drengekor – Det Kongelige Kantori

Prædikentekst

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14

- 1 Julen er familiernes fest, ingen tvivl om det. Vi samles med vore kære, først her i kirken, så til middag, dans om træet og uddeling af julegaver. Måske er det årets største dag for familierne. Det er trygt at høre sammen med sin familie.
- 5 I århundreder har ”Den Hellige familie” været som et glansbillede på familiesamhørigheden: Far og Mor, der står der ved krybben med det lille Jesusbarn, mens de får besøg af først hyrderne ude fra marken og derpå de 3 vismænd fra det fjerne Østen.
- 10 Men strengt taget er det jo en påstand om denne familie uden dækning. Maria og Josef var slet ikke gift – og nu får de et barn, som altså fødes udenfor ægteskab, hvilket dengang var et voldsomt brud på den sociale norm. Dertil kommer, at Josef slet ikke er faren!! Så krakelerer idyllen da fuldstændigt!
- 15 Der er slet ikke så meget familieidyl over den såkaldt Hellige familie, som vi har vænnet os til at forestille os. – Måske har det et særligt bud til os i dag, hvor familiebillede og familiestruktur er i et vældigt opbrud. Her i København er det mindretallet af børn, der vokser op uden skilte forældre. Vi er derfor tvunget til at finde nye former for vores familieliv, hvor kernefamilie erstattes af
- 20 storfamilie. Og skilsmisser er kun én ting. Hele den voksende pluralisme omkring seksualiteten og den enkeltes identitet er en anden, som ofte udfordrer familielivet. Børn er ikke længere nødvendigvis lavet af far og mor, der findes som bekendt rugemødre, sæddonorer og andre veje til at få børn. Hvad betyder det for den enkeltes identitet og for familiens identitet? Hvilken seksualitet er vi
- 25 skabt med, hvilken køn har vi – og kan vi rumme hinanden, når det viser sig at blive kompliceret? Er familieskabet stærkt nok til det, eller er der nogen, der

lukkes ude eller føler sig udenfor?

Måske kommer her ”den hellige familie” os til hjælp på nye måder. For hvilket
30 køn har Jesus egentlig, selveste Guds menneskeblivelse, født uden mands
medvirken? Er den hellige lille familie ikke så ’queer’ som man kan blive? Og
dog er de vores forbillede – som engle iblandt os. Og nåh ja, hvad med englene?
Har de overhovedet et køn? Se til Thorvaldsens pragtfulde gengivelse her bag
mig – er denne engel ikke præcis lige meget han- og hunkøn? Og når Gud
35 sender sine budbringere ud i verden ja tilmed i sin egen søn, uden en klar
kønsidentitet, skulle vi så ikke desto meget mere være klar til at kunne rumme
disse forskelligheder?

Min påstand er at kristendommen er inklusivitets religion. I vores tro sætter vi
40 en ære i forskellighed og priser hinanden for at være dem, vi er – og fremelsker
helst det bedste i andre – uanset den enkeltes herkomst, race, køn, religion –
præcis som Jesus gjorde med alt, hvad han senere som voksen udrettede. Altid
var han mest optaget af dem, andre ikke ville have med at gøre. Dem udenfor.
De såkaldt urene. Dem ophøjede han, dem spiste han sammen med – og sagde,
45 at i Himmeriget er de mindste de største.

Jesus er indbegrebet af at være ’woke’ – dette nye begreb for at være vågen
overfor den sociale uretfærdighed, der begås, blandt andet på det kønsmæssige
område. At være woke betyder at være årvågen og rede til at forsvare dem, der
50 udsættes for uretfærdighed. Senere i Lukasevangeliet siger Jesus: ”*Vær vågne, stå
fast i troen, vær stærke. Alting hos jer skal ske i kærlighed.*”

Det kan vi lære af det lille Jesusbarn og den hellige familie – om hvilken han
55 også senere sagde: »*Hvem er min mor, og hvem er mine brødre? – den, der gør
min himmelske faders vilje, er min bror og søster og mor.*« (Matt. 12,48+50).

Således hører vi alle til i Den store Hellige Familie, som Guds børn. Derfor:
Frygt intet, kast dig ud i dit liv som den, du er og gør alt for at finde dit liv og
60 vinde dit liv i fællesskab med andre.

Dér, i den lille nyfødte i krybben, kom en magt til verden – en anden slags magt
end splittelsens ødelæggende magt, genforeningens, sammenhørighedens
helende magt, Guds kærligheds magt, som skænkes os for at sætte os i stand til at

leve frit og stærkt sammen her, nu.

70 Det gentager sig nu igen denne jul, at Gud inkluderer enhver af os, der vil tage imod, i fællesskab med ham. Ligegyldigt hvor svært livet kan vise sig at være, vil Gud altid være nær med sin kærlighed. – Ja netop der, hvor livet er sværest for den enkelte i sin kamp med at komme til rette med tilværelsen, er Gud i verden for at trøste, styrke og fylde os med mod og tro. Dét er den dybe mening i julens budskab til os.

75 Rigtig glædelig jul! Amen.

Kilde

domkirken.dk

80 **Kildetype**

Dokumentation på online medie

Tags

Anden tekstrække, Juleaften, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

85 <https://www.dansketaler.dk/tale/anders-gadegaards-praediken-juleaften>

90

95

100